

KAI LAULAA SAAN

1. Jos puhuvan mun tahdotaan, kai laulun laulaa saan.

On laulussain mun maailmain, on sydän sielustain.

On laulussani maa, on meri, taivaskin,
on saari, joka saa taas suukon mainingin,
on lintu, jonka siivet kantaa horisontin taa,
on laulu tää täynnä elämää.

On laulussani tie, se etsii kulkijaa,
se sydämiimme vie ja yhteen johdattaa.

On ihmisiä onnessaan, on käsi laupiaan,
on laulu tää meidän kaikkien; kai laulaa saan.

2. Jos huomaa vaan, on onni maan kuin kukka kedollaan,
se ihmisen on jokaisen, jos löytää vain voi sen.

On laulussani maa, on aamu usvainen,
on kaste, joka saa taas lämmön säteiden,
on vihreyttä tulvillaan, vie askel minne vaan,
on laulu tää täynnä elämää.

On laulussani tie, käy tänne kulkemaan,
se määränpäähän vie, ei väsy ohjaamaan.

On unelmia ihmisten, on hetket rakkauden,
on laulu tää meidän kaikkien; kai laulaa saan.

On laulussani maa, on ilot, murheet sen,
vaan suru katoaa, kun laulan jälleen sen.

On maailma kuin haaste, jonka tahdon uudestaan,
kuin laulu tää – täynnä elämää;

Kai laulaa saan,
lalalalaa...

Kai laulaa saan.